

1. DFT sygnału harmonicznego (1 pkt)

Wyznacz macierz A transformacji DFT:

$$A(k, n) = \frac{1}{\sqrt{N}} W_N^{-kn}, \text{ gdzie } W_N = e^{j\frac{2\pi}{N}}, \quad k, n = 0, \dots, N-1 \text{ to wiersze i kolumny macierzy } A$$

dla $N=100$ i oblicz DFT ($X=A x$)¹ następującego sygnału x :

$$x(t) = A_1 \cos(2\pi f_1 t + \phi_1) + A_2 \cos(2\pi f_2 t + \phi_2)$$

spróbkowanego z częstotliwością $f_s=1000$ Hz, mającego $N=100$ próbek i będącego sumą dwóch kosinusoid, o częstotliwościach $f_1=100$ Hz i $f_2=200$ Hz, amplitudach $A_1=100$ i $A_2=200$ oraz kątach fazowych $\phi_1=\pi/7$ i $\phi_2=\pi/11$.

Narysuj widmo x (część rzeczywista, urojona, moduł, faza), wyskaluj oś częstotliwości w hercach. Zauważ, że część rzeczywista współczynnika widmowego mówi ile w sygnale jest kosinusa o danej częstotliwości, a część urojona – ile sinusa (do składowych sygnału zastosuj wzór na kosinusa sumy kątów: $\cos(a+b)=\cos(a)\cos(b)-\sin(a)\sin(b)$). Zauważ, że część rzeczywista jest symetryczna (to samo) względem częstotliwości $f_s/2$ (próbka $N/2+1$), a część urojona – asymetryczna (wartość zanegowana).

Wyznacz macierz rekonstrukcji B jako wynik sprzężenia zespolonego i transpozycji macierzy A ($B=A'$). Zrekonstruuj sygnał na podstawie X ($x_r=BX$) i porównaj go z oryginałem x ($x_r=x$?). Zastąp operację $X=Ax$ poprzez $X=\text{fft}(x)$, zaś $x_r=BX$ – przez $x_r=\text{ifft}(X)$. Czy x i x_r są takie same jak poprzednio? O ile wartości nowego X są różne od poprzednich i czy jest to związane z wartością N ? Zmień $f_1=100$ Hz na $f_1=125$ Hz, oblicz i wyświetl widmo jak poprzednio.

2. DtFT (1 pkt)

Ustaw $f_1=125$ Hz i przyjmij $X_1=X$ (z poprzedniego ćwiczenia). Następnie zwiększ rozdzielczość częstotliwości poprzez dołączenie $M=100$ zer na końcu sygnału x (otrzymujemy sygnał x_z) oraz wykonaj skalowanie $X_2=\text{fft}(x_z)/(N+M)$ (otrzymujemy X_2), które jest obliczane według wzoru:

$$X_2(k) = \frac{1}{N+M} \sum_{n=0}^{N+M-1} x_z(n) e^{-j\frac{2\pi}{N}kn}$$

gdzie $k=0,1,\dots,N+M$. Zwróć uwagę, że sygnał x_z ma teraz długość $N+M$ próbek i jest rozszerzony M zerami.

Następnie oblicz X_3 stosując wzór na DtFT(x):

$$X_3(f) = \frac{1}{N} \sum_{n=0}^{N-1} x(n) e^{-j2\pi \frac{f}{f_s} n}$$

stosując wartości $f=0:0.25:1000$ Hz. Wyznacz trzy widma:

- X_1 czyli DFT o długości N , sygnału próbkowanego częstotliwością f_s gdzie wektor częstotliwości można wyliczyć jako: $fx1=fs*(0:N-1)/N$
- X_2 (DFT z dodaniem zer), wyznacz odpowiedni wektor $fx2$
- X_3 (DtFT), wyznacz odpowiedni wektor $fx3$.

Narysuj wartości bezwzględne tych widm na jednym rysunku za pomocą instrukcji: `plot(fx1,X1,'o',fx2,X2,'bx',fx3,X3,'k-')`. Następnie oblicz X_3 dla $f=-2000:0.25:2000$ Hz ($-2f_s:df:2f_s$) i ponownie narysuj trzy widma X_1 , X_2 , X_3 na jednym rysunku. Jak widać obliczone widma X_1 i X_2 są (a)symetryczne, a widmo X_3 jest okresowe. Dlatego wystarczy rysować widma tylko dla $f=0:df:f_s/2$.

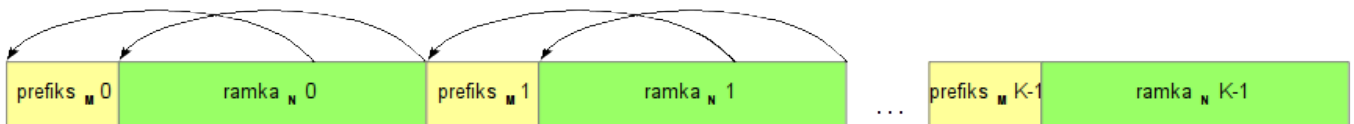
1 Konwencja zapisu transformaty Fouriera jest taka, że jej wynik (wektor X) jest zapisywany dużą literą, natomiast wektor wejściowy x jest pisany małą literą. Jest to trochę mylące, ponieważ X sugeruje macierz, a w tym kontekście jest wektorem o rozmiarze takim samym jak x .

3. DtFT, rola funkcji okien i liczby próbek (1 pkt)

Dla sygnału z ćwiczenia 1 ustaw $f=0:0.1:500$ (dla DtFT), $N=100$, $f_1=100$ Hz i $f_2=125$ Hz, $A1=1$ i $A2=0.0001$. Oblicz DtFT i wyświetl widmo. Czy widzisz obie składowe sygnału? Następnie wymnóż próbki sygnału kolejno z oknem prostokątnym, Hamminga, Blackmana, Czebyszewa (tłumienie 100 dB) i Czebyszewa (tłumienie 120 dB), oblicz DtFT i wyświetl moduły pięciu widm na jednym rysunku. Następnie ustaw w ostatnim zadaniu $N=1000$ i powtórz go ale tylko dla różnych wartości tłumienia okna Czebyszewa.

4. Analiza częstotliwościowa sygnału ADSL (2 pkt)

Wykonaj analizę częstotliwościową dostarczonego sygnału ADSL. Sygnał zawiera $K=8$ ramek o długości $N=512$ próbek z prefiksem $M=32$ położonych jak na rysunku 4.1.

Rys. 4.1. Ramki sygnału ADSL

Każda ramka N próbek ma zaalokowanych kilkanaście różnych podkanałów częstotliwościowych czyli dane znajdują się na odpowiednich „harmonicznych”. Ramki sygnału rozpoczynają się od początku sygnału, tak więc m -ty prefiks rozpoczyna się w próbce $m*(N+M)+1$.

Zadania:

- wykonać N -punktowe DFT (FFT) każdej ramki (po usunięciu prefiksu)
- wyznaczyć, które harmoniczne były w niej używane.

Sygnał do analizy znajduje się w pliku `lab_03.mat`. Użyj sygnału ze wektora o nazwie `x_??` gdzie `??` jest liczbą otrzymaną jako rezultat wykonania: `mod(twoj_numer_indeksu, 16)+1`.

5. Analiza rzeczywistego sygnału DAB (opcjonalnie, +2 pkt)

W rzeczywistym sygnale DAB w przerwie zerowej (*Null Symbol*) może być przesyłana dodatkowa informacja. Jest to suma prostych sygnałów sinusoidalnych. W laboratorium 01 napisałeś program do detekcji próbek, należących do sygnału *Null Symbol*. Teraz dodaj do niego wywołanie funkcji `fft(...)` na próbkach „zerowych”, wyskaluj otrzymane widma częstotliwościowe i je wyświetl. Częstotliwość próbkowania $f_s=2.048$ MHz.

Wykorzystując spostrzeżenia z zadania 5 z Lab02, wyznacz jakie według ciebie sekwencje bitów były przesyłane w sygnałach DAB, analizowanych w zadaniu 4 Lab1. Narysuj na jednym rysunku „konstelację obrotów” wykonywanych na jednej częstotliwości nośnej, czyli wszystkie obroty, które wykonano na wybranej częstotliwości w jednej ramce DAB (rysunek: `Imag()` w funkcji `Real()` kolejnych zespolonych liczb obracających, dla 76 bloków danych; bez linii łączących kolejne wartości kątów obrotu „o” oraz z tymi liniami). Narysuj na jednym rysunku zmienność wartości kąta obrotu dla wszystkich częstotliwości (w poziomie – numer obrotu, w pionie – jego wartość w stopniach; zaznacz wartości kąta symbolem „o”, nie łącz początkowo tych symboli liniami, potem je połącz – otrzymasz wiele linii na jednym rysunku, każda dla innej częstotliwości - czyli tzw. wykres oczkowy)